

престъпникъ клетвата, безвѣрникъ да не върдани,
ти искашъ ми навредъ съ изпитана да ходя,
на своето тело? — Сили се и върни
Отровата! — Въвъ името на любовта,
въвъ името на нашата душа безвѣрна!

Дона Солъ, уратно

Ти искашъ ли?

(Ние.)

Взани сега!

Донъ Рюи Гомеузъ, на страна

Отровата

беше за нея!

Дона Солъ, подава на Хернани полу-
празното стъкло

Ма взани го!

Хернани, на Донъ Рюи.

Върданишъ ми,

нещастни старе!

Дона Солъ

Азъ запазвамъ твою дѣло —

отъ мене ти не можешъ си оплака!

Хернани, взана стъклото.
Боже!

Дона Солъ

Ти моя дѣло не би оставилъ! Ти не носишъ
въ върдани си сърдце на християнинъ, знае —
и ти не би могълъ да любеще както Ембел.
Но първа азъ отпихъ, спокойна съмъ сега —
ако би искалъ — ний и ти!

Хернани

Какво направилъ,
нещастниче? — Сега авертъ на ни така бере.

Дона Солъ

Ма тръгване, нани? — ний двама гдъ поизъ